

Publicerad 2014-04-06 18:11 av //Nikita

[Järnspöken - Del 1]

I denna tomhet ekar hjärteslag,
och varje minsta ljud i överlag.

Här bor det järnspöken,
trots alla de försöken.

Att driva de härifrån,
men som ett hån.

"Många bäckar små"
visst blir det ofta så.

Mina är inte störst,
men med blodtörst.

Sliter mig isär,
i denna misär.

Förgör allt,
det blir kallt.

Jag rinner,
de vinner.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren //Nikita med Poeter.se id #25494 innehar upphovsrätten